

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Hestekraft, været drøftet indgaaende. Man har dog fra Regeringens Side under de herskende usikre Forhold ikke ment at kunne tage Hensyn til Udgiftsstigningerne i det Omfang, som Overbestyrelsen har anset det for ønskeligt. Paa Grundlag af den Udgiftsstigning, som man med nogenlunde Sikkerhed kan anse for konstateret i Øjeblikket, vil det være nødvendigt at give en Forhøjelse af Grundprisen paa ca. 30 Øre til i alt 2 Kr. 50 Øre. For de to store Udgiftsposters Vedkommende, nemlig til legemligt Arbejde og Transporten af Roerne, der normalt tilsammen udgør ca. 40 pCt. af de samlede Udgifter, har det selvfølgelig ikke været muligt at anslaa nogen Stigning, og der er derfor opnaaet Enighed om, at der senere skal finde en Opgørelse Sted for disse Udgifters Vedkommende, naar man har faaet et sikrere Grundlag for Beregningerne, saaledes at der eventuelt kan gives et Tillæg til Grundprisen.

Sukkerfabrikkernes Notering pr. kg Melis, der er fastsat til 36 Øre, maa som Følge dels af den foreslaaede Forhøjelse af Roeprisen med 30 Øre og dels af stigende Produktionsomkostninger paa Sukkerfabrikkerne, navnlig Brændsel og Arbejds løn, forhøjes til 40 Øre. Der vil eventuelt senere kunne blive Tale om en yderligere Forhøjelse, saafremt Prisudviklingen for Sukkerroedyrkningsomkostningerne og Fabrikkernes Omkostninger til Arbejds løn og Brændsel maatte vise en stigende Tendens. Af Hensyn til den Usikkerhed, der gør sig gældende med Hensyn til Prisudviklingen, har jeg ikke ment i Lovforslaget at kunne fastsætte noget Maksimum, hvortil Melisprisen vil kunne forhøjes.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at den i den gældende Sukkerlovs § 5 optagne Bestemmelse om Verdensmarkedsprisnoteringens Indfyldelse paa Priserne her i Landet er udeladt, idet jeg maa anse det for urimeligt, at en Prisdannelse for udenlandsk Sukker, der i det allervæsentligste hidrører fra de af Krigen betingede ganske ekstraordinære Forhold, skal faa Indfyldelse paa den her i Landet værende Sukkerordning.

For 1939—40 har Sukkerroearealet været fastsat til 71 100 Tønder Land. Dette Areal er med normal Høst anset for tilstrækkeligt til Dækning af Landets Forbrug. I Aar maa man imidlertid som Følge af den sene Saatid og delvis ogsaa som Følge af, at det ikke har været muligt at fremskaffe

de rette Gødningsarter i tilstrækkeligt Omfang, være indstillet paa, at Høsten muligt vil blive mindre end normal saavel med Hensyn til Roedyttet som med Hensyn til Sukkerindhold, og da det maa være af afgørende Betydning i videst muligt Omfang at sikre, at det danske Forbrug kan holdes dækket, er der mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne Enighed om, at Arealet bør udvides med 10 pCt. til ca. 79 000 Tønder Land, eller rettere at Arealet tilbageføres til det normale Areal fra 1935 og tidligere.

Det er Hensigten, at Udvidelserne af Arealerne fortrinsvis skal komme de gamle Dyrkere til gode, men det er dog tillige Tanken, at ogsaa nye Dyrkere i Aar skulde faa Mulighed for at faa et Areal.

Jeg skal under Henvi sning til det her fremførte anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje, idet jeg tilføjer, at det maa anses for meget ønskeligt, om Lovforslaget kunde undergives en hurtig Behandling af Hensyn til Sukkerroernes Saaning.

Endelig tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Krigsforsikring af Løsøre.*

Lovforslaget hviler, som det vil fremgaa af Bemærkningerne, paa et Udkast, der er udarbejdet af Repræsentanter for Assurandør-Societetet, Grosserer-Societetet, Industriraadet, Landbrugsraadet og Provinshandelskammeret. Det af de nævnte Organisationer nedsatte Udvalg har med Professor Sindballe som Formand overvejet Muligheden af at etablere en Krigsforsikringsordning for Løsøre i Lighed med den Ordning, der ved Lov af 22. December 1939 er indført for Bygninger. Udvalgets Forhandlinger konkluderede i et Udkast, som bortset fra enkelte Ændringer af rent redaktionel Karakter er lagt til Grund for det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Gennemgang af Lovforslagets enkelte Bestemmelser, idet jeg herom henviser til de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget. Lovforslagets System er det samme som i Loven om Krigsforsikring af Bygninger, idet enhver, der har tegnet Forsikring af den i § 2, Stk. 1, angivne Art i et herværende Forsikringsselskab, er tvungent Medlem af det gensidige Forsikringsforbund, som foreslaas oprettet.

Efter Forslaget er der fastsat enkelte Begrænsninger med Hensyn til det Løsøre, der falder ind under Loven. Undtaget er saaledes det Løsøre, der tilhører Landbrugs ejendomme. For dette Løsøres Vedkommende opstaar saa mange særlige Spørgs-